

AULIKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 3/2004

ÄLLIKKÄ

- LIPPUKUNTALEHTI -

34. vuosikerta

JULKAISLJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka>

Kalevan Karhut toimisto

Väinölänkatu 26, 33500 Tampere

Lippukunnan tilinumero:

Merita 150950-9384

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

PAINOAIKKA

Tampereen ev.lut.srk / monistus

Painos 210

Ä-TOIMITUS

Päätoimittaja

Joonas Kirsi

Asiakkaankatu 6 A 013

00930 Helsinki

050-3465048

joonas.kirsi@helsinki.fi

Toimittajat

Valokuvat

Elmo Kalvas, Juhis Matleena Lipsanen,
Pietilä, Erkki-Ville Markus Wirta, Risto
Wirta, Vili Nissinen, Koskensilta, Juho
Maria Kivinen, Kuusinen, Kirsti
Kirsti Nurminen, Nurminen, Minna
Topias Tolonen, Kivinen, Mikko
Mikko Kivinen, Lamminpää
Mikko MacLean,
Mikko Lamminpää

Taitto

Juhis Pietilä

Kannen kuva: Matleena Lipsanen

ÄLLIKKÄ

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Lpk:n sihteerin tervehdys	4
Tiedotteita ja toimintakalenteri	5
Tursas	7
Finnish American Scout Exchange IV	9
Vaellus Aakenuksen alueella	10
Tarus	12
Asiaa Luosusta	14
Melontaa Saimaalla	16
“VJ”-kurssi	19
Kasukka-PT	20
Sudarisivu	21
Ällikällä lyöty	22
Tiesitkö?	23
Silppusäkki	24
Virkillijät	25
Kokousajat	26

Lippukunta vuokraa Luosun kämppää Ylläksellä. Hinta on lippukuntalaisille talvisaikaan 5 euroa / hlö / vrk ja kesäaikaan 4,50 euroa / hlö / vrk. Lippukunnan ulkopuolisille hinnat ovat 6 ja 5,50 euroa. Yli 20 hengen ryhmät neuvotellaan erikseen. Tilaa riittää noin 50:lle hengelle. Varustelu on sähkötöntä 50-luvun tasoa.

Tiedustelut:

Antti Lyly 040 - 837 3440

A-TERVEHDYS

No niin, on tultu taas siihen vaiheeseen vuotta, jolloin tuuli kylmenee ja kalenterikuukaudet alkavat muuttua kaksinumeroisiksi. Talven tulon voi suorastaan haistaa ilmassa. Tämähän on sinänsä hieno asia, sillä talvi on erinomainen vuodenaika niin muun elämän kuin partionkin kannalta; retkeilyyn tulee aivan eri meininki ja lumivalkoiseen verhoutuneet metsämaiseman kauneus salpaa hengityksen. Jotta tästä kaikesta voisi nauttia on tosin vedettävä pipo korville ja pysyttävä liikkeellä, ettei kylmä kangista. Lumikinosten muututtua pysyväksi osaksi maisemaa voi siis tuntua houkuttelevammalta jäädä kotiin peiton alle muistelemaan kaikkia partiokesän hauskoja tapahtumia, kuten speaktaakkelimaista Tursas-kesäleiriä, kansainvälisesti monessakin mielessä avartavaa Lapinvaellusta taikka märkää, mutta antoisaa, Tarus-juhlaleiriä, kuin lähteä ulos tuuleen ja tuiskuun. On kuitenkin tärkeää napata itseään niskasta kiinni ja astua ulos kirpeään pakkasaamuun, niin ettei jämähttäisi paikoilleen. Hyviä tapoja purkaa tarmoa ovat esim. Saarijärven talkoot ja ensi kuun lopussa järjestettävä vartioiden oma retkiviikonloppu, jolla on luvassa partion ydintä: perusleireilyä hyvässä seurassa.

Valkoista talvea kaikille toivottaa

Joonas

ÄLLIKÄ

Lpk:n sihteerin tervehdys

Jälleen kerran on syksyn toiminta päässyt alkuun vilkkaan kesän jälkeen. Alkukesästä oli lippukunnan oma leiri Saarijärvellä. Saarijärveen oli kätkeytynyt tulta syöksevä Tursas, joka pääsi syömään leirin kokin. Onneksi kokki-poika voitti kiivaan kamppailun ja saimme loppuleirin ajaksikin ruuanlaittajan. Johtajille järjestettiin melontaretki ennen amerikkalaisten vierailua Suomeen. Amerikkalaisille esiteltiin Tamperetta ja vaellettiin heidän kanssaan Lapissa.

Kesän ehdoton kohokohta oli Padasjoella järjestetty 5. Finnjamboree. Leirin märestä alusta huolimatta on siitä silti jäänyt mukavia ja aurinkoisiakin muistoja mieleen. Leiriltä sai taas kerran paljon uusia partioystäviä eripuolilta Suomea.

Aika kuluu vikkelään näin syksystä, sillä syysloman jälkeen alkaa taas Iloitse Suomesta -kampanja. Kaikki mukaan myymään joulukalentereita ja -kortteja sekä kynttilöitä ja heijastimia. Näin tuetaan partiotoimintaa ja yritetään päästä tavoitteeseemme: saada lippukunnalle uusi puolijoukkueetelta. Jään jännityksellä odottamaan miten tavoite toteutuu.

Maria

ÄLLIKÄ

Tiedotteita

Tarjota isänpäivänä isällesi tai tule perheen kanssa nauttimaan

i s ä n p ä i v ä l o u n a s

su 14.11.2003 kello 12–15 Kalevan kirkolla.

Partiolippukunta Kalevan Karhujen Äitikerho tarjoaa sinulle helpon tavan hemmotella isääsi, perhettäsi tai vaikka itseäsi.

Aikuiset (yli 17 vuotta) 15e,
nuoret (7-17 vuotta) 9e,
lapset (alle 7 vuotta) 0e

Pöytävaraukset 11.11. mennessä,
puh. 040 - 5897 435 tai 03 - 2558 141.

Toimintakalenteri

Marraskuu

3.11.	TP	Pottukisa
5.-6.11.	TP	Lankku maastoleikki
5.-7.11.	HP	Lj-kurssi II, Ylöjärvi
5.-7.11.	Kaka	Karhunpentujen syysretki
7.11.	Kaka	Syyskokous
12.-14.11.	TP	Tulikettu, erätaitojen jatkokurssi
14.11.	Kaka	JN
13.11.	HP	Sudenpentutapahtuma, Tampere
13.-14.11.	Kaka	Vartioiden oma yöretkiviikonloppu
21.11.	Kasukka	Kasukkajohtajisto
22.11.	Kasukka	Kasukkamessu

Joulukuu

6.12.	TP	Itsenäisyyspäivä, kunnianosoitustilaisuus ja juhla
9.12.	Kaka	Lupauksenantopuhla
12.12.	Kaka	JN + J-riisi

ÄLLIKÄ

Karhuille piirin talvikisat 2007

Jänönjäljiltä oppia Karhujahtiin

Talvikisat on mukava tapa viettää pakkaspäivää. Lumista metsää kiertää hyvä latu. Rasteilla pääsee väsäämään kaikenlaisia kivoja tehtäviä. Tapaa paljon vanhoja ja uusia ystäviä. Parhaat saavat jopa palkintoja.

Piirin talvikisat pidetään tammi-helmikuussa yksipäiväisinä koitoksina. Ei tarvitse kantaa eikä pystyttää edes et:tä. Reissussa pärjää vähillä eväillä. Reppuun tarvitsee pakata vain leipiä, mehua ja kilotolkulla työkaluja.

Hauholle hiihtämään

Seuraavan kerran hämäläisestä partioväestä otetaan mittaa helmikuun ensimmäisenä lauantaina. Hämeenlinnan alue järjestää silloin Jänön jäljillä – nimiset kisat Hauhon erämaissa. Kisakutsun löydät täältä: www.hp.partio.fi/kilpailut/talvi/2005

Vihreän sarjan (10-16-vuotiaat pojat) 8-ilometrisellä reitillä on 16 hauskaa tehtävää. Punaisen sarjan (14-18-vuotiaat pojat) kisailijat saavat nauttia 18 tehtävästä parikymmentä kilometriä pitkän reitin varrella. Harmaakarhuille on auottu latua lähes kolme peninkulmaa.

Karhujahtiin 2007

Kaikilla karhuilla on tavallista parempi syy lähteä Jänön jäljille. Helmikuisena täysikuun lauantaina (3.2.2007) on Karhujen ja Kasujen vuoro näyttää kisaosaamista. Silloin me järjestämme kisat koko piirille! Niihaman Saukot ovat jo lupautuneet avuksemme. Myös Tarukseltakin tutut Tampereen Eräkarhut tullevat talkoisiin mukaan.

Kisoissa käymällä oppii kisaamisesta ja kisoista eniten. Ensi vuonna muutama meistä käy kisojen järjestämiskurssin ja sen jälkeen iso joukko lähetetään rastipääällikkökurseille. Talvella 2006 harjoitteleme järjestämällä Kipparan johdolla piirin sudarikisat.

Mieti – kerro – voita!

Rakennamme kisoja suunnitelmallisesti vähän kerrallaan, ilman hätää ja stressiä. Meille kaikille riittää tekemistä, mutta ketään ei hukuteta työn paljouteen. Tarvitsemme myös vanhempien ja kavereiden apua.

Sinä pääset auttamaan jo nyt. Mieti, mikä on ollut mielestäsi paras pt-kisatehtävä. Kerro myös, miksi tehtävä oli hyvä. Kaikki vastanneet osallistuvat arvontaan, jonka onnellisin voittaa hienon palkinnon! Palauta vastauksesi 15.12.2004 mennessä osoitteeseen mikko.lamminpaa@kolumbus.fi.

ÄLLIKÄ

Tursas

Leiri alkoi aurinkoisena päivänä. Saavuttiin ja ruvettiin valmistelemaan leiripaikkaa. Sitten menimme syömään. Syömisen jälkeen Mikko Lamminpää luki meille tarinan tuliporasta ja päätimme tehdä sellaisen. Teimme sen nopeasti ja hankimme helposti palavia aineita. Noo, siitä ei tullut oikein mitään; köysi katkesi kaksi kertaa ja poltettavat materiaalit loppuivat, mutta kiva oli kokeilla!

Seuraavana päivänä lähdettiin haikille. Käytiin monella järvellä ja syötiin trangia-ruokaa. Kun palattiin niin, syötiin päivällinen. Kohta sudarit lähtivät omalle haikilleen ja meillä oli vesikilpailu, jonka Vili oli tehnyt. Siinä oli kolme rastia ja joka rastilla tehtävä. Kilpailu aloitettiin aikakilpailulla. Visan, Elmon ja minun joukkue voitti aikakilpailun, mutta hävisi vesikilpailu. Aurinkoinen ilme ei pyyhkiytynyt kasvoilta, vaikka hävittiin!

Sitten oltiin iltanuotiolla. Yksinäinen soutilija kuunteli kuinka Vili uhosi

surmaavansa tursaan mahatavalla pofferillaan, joka oli iso miekka. Mutta yhtäkkiä saaren takaa tuli iso, ruma ja tultasyöksevä TURSAS! Pienet sudarit värisivät pelosta, mutta Vili hyppäsi veneeseen ja soutaja sousti hänet tursaan luo. Hän mäiskäsi tursasta sinne ja tänne kunnes se oli lyöty. Sitten juhlittiin se ilta

tursaan lihalla. Seuraavan päivänä vanhemmat tulivat ja pidettiin kisat. Minä itse olin MÖÖ-ras-tilla. Lopuksi oli Paavo juoksu jonka voitti, yllä-tysyllätys, Visa!

Paras leiri tähän mennessä!

Teksti: **MikkoMacLean**

Kuvat: **Kippara**

Jenkit Suomessa

Menneenä kesänä oli taasen USA:laisia partioystäviämme käymässä täällä Suomessa. Heillä oli tarkoituksenaan käydä Lapissa vaeltamassa, kierrellä Tampereella nähtävyyksiä ja kauppoja, sekä osallistua muutamaksi päiväksi Taruksellekin.

Lapinreissusta ei kuulemma selvitty aivan kommelluksitta, pikkulinnut lauloivat että yksi telta olisi kenties palanut jonkin verran.

Ennen tätä lapin vaellusta oli kuitenkin amerikkailaisten partiopoikien ja -tyttöjen sekä heidän johtajien päästävä - tai kenties jostain heistä tuntui että joutuivat - kaupunkikierrokselle. Reitin varrelle sattui muutama Tampereen itäpuolinen kirkko sekä Koskikeskus ja muutama muukin liike. Liikkelle lähdimme Kalevan kirkolta, mistäs muualtakaan. Siitä kävelimme Sipulikirkolle eli Tampereen ortodoksiselle kirkolle. Siellä ihmettilimme hetken aikaa kirkon komeutta. Sisällekkin pääsimme, mutta siitä taisimme olla kiinnostuneita vain me suomalaiset. Vai vaivasiko amerikkalaisia vain matkaväsytys? Seuraava kohteemme olikin, kuten arvata saattaa, Koskikeskus. Juhis luisti tästä joten minä ja Maikko Kasuista holhosimme vieraitamme. Melkein hukkasimmekin kaksi heistä Koskikeskuksen syövereihin. Koskikeskukselta kävelimme Kehräsaaren kautta Tuomiokirkolle, missä ihastelimme kirkkoa ja sisällä olevia maalauksia. Sattui joku huomaamaan ison käärmeenkin katossa. Sitten kierroksemme alkoikin olla lopuillaan. Vielä oli jäljellä Fordson-kyyti kololle ja siitä pieni kävely takaisin Kalevan kirkolle.

Näin oli päivämme taas pulkassa ja antoisa kaupunkikierros Tampereen keskustassa takana päin. Väsyneinä ja onnellisina menimme kukin omille tahoillemme.

Mikko Kivinen

Vaellus Aakenuksen alueella

22.7.2004 torstai

Herään omaan tärinäni bussin kylmältä lattialta. Hetken tilannetta tutkailtuani totean, että olemme Kolarissa. Meitä on 12 amerikkalaista partiolaista ja parikymmentä suomalaista. Kuudelta saavumme Äkäsmyllylle, missä jaamme varusteet neljälle vaellusryhmälle. Mylly on lukittu, mikä on sääli, sillä olisin mieluusti esitellyt sitä vieraille. Matkalla kohti Kerojärveä koukkaamme ihmettelemässä seitäkiiveä, jolle on annettu uhriksi joitakin kolikoita.

Ohitettuamme Hotelli Äkäskeron rupeamme kiipeämään Linkukerolle. Pidämme erään tauoista kauniin puron varressa. Paikan ainoat huonot puolet ovat miljoona hyttystä ja alituisen ohi ramppaavat turistit.

Leiriydymme lähelle Linkukeron laella olevaa lampea. Paikka on hieman kivinen, mutta kaunis. Maisemakin on upea: edessä näkyy Levin alueen tunturit (ei kuitenkaan laskettelurinteitä) ja oikealla kohoaa Aakenustunturi.

23.7.2004 perjantai

Kuljemme metsän läpi kohti Äkäskeroa. Vesipullot täytämme juuri ennen rinnettä suon laidasta löytyneestä puron tapaisesta.

Huipulta näkee edelleen uskottoman pitkälle. Myös Mikon (Lamminpää) vetämä ryhmä saapuu huipulle ja saamme ottajan pakollisille ryhmäkuville. Kuljemme pitkin lakea ja näemme retken ensimmäisen poron. Alastulo on suhteellisen raskas johtuen kuumasta auringonpaisteesta ja loppuneesta juomavedestä.

Äkässavolla jaan porukan kahtia. Toiset menevät pystyttämään teltat kallioiden päälle toisten jäädessä keittelemään lounasta veden ääreen. Toiset ryhmät leiriytyvät saivon pohjoisrannalle.

Loppuillan ohjelmaan kuuluu mm. Joonaksen silmälasien etsintä. Uimaan mennessä kadonneita laseja ei kuitenkaan löydetä.

24.7.2004 lauantai

Aamutoimien jälkeen palaamme etsimään Joonaksen laseja. Ne löytyvät juuri siitä, mistä niitä eilen illalla kuuden hengen voimin etsittiin.

Matka jatkuu Äkäsjoen vartta etelään. Lounaan jälkeen kiipeämme tovin

ÄLLIKKÄ

matkaa Pyhätunturin länsipuolella olevaan kuruun, johon pystytämme teltat. Vieressä solisee purollinen jääkylmää vettä.

Hieman neljän jälkeen kiipeämme tunturin laelle. Ryhmän rämäpäisin osa menee uimaan Rajajärveen. Huipulla tutkailemme kartan kanssa maisemaa. Kiikareilla näemme kuinka neljä ihmistä kompuroi Lainiotunturin kivikkoisessa rinteessä. Lievä vahingonilo pääsee yllättämään aurinkoisessa jäkäläkössä.

25.7.2004 sunnuntai

Lähdemme liikkeelle kymmeneltä ja hylkäämme kauniin kurumme. Kotamajalta löydämme Mikanryhmän ja tovin myöhemmin Lainiotunturin länsipuolella taukoa pitävän Mikon ryhmän. Laavuja ja polunhaaroja on mukavasti kolmen kilometrin välein, mikä helpottaa kävelyn tauotusta.

Aiemmin päivällä löytämämme herkkutatin takia intoudumme illalla sienimetsälle, mutta tulos jää laihaksi. Joonas löytää yhden kangastatin. Illalla olemme kaikki yhdessä iltanuotiolla laulamassa lauluja ja kertaamassa reissun ruusuja ja risuja. Tapausta todistaa myös pari kuukkelia.

26.7.2004 maanantai

Aamutoimet sujuvat rutiinilla parissa tunnissa. Siivottuamme hieman laavun ympäristössä lähdemme kulkemaan kohti Kellokasta. Perillä olemme yhdeltätoista. Odotettuamme muutaman tovin muita pääsemme bussiin, Matkalla Luosuun poikkeamme Jounin Kaupalla.

Luosussaryntään ensimmäiseksi lämmittämään saunaa. Paikalla on myös Olli maanmittarin kanssa laittamassa pari kuukautta sitten ostetun tontin pyykkejä paikalleen. Ensimmäiset löylyt omassa saunassa tuntuvat paremmilta kuin koskaan. Uudet kuninkaat.

Teksti: **Juhis**

Kuva: **Matleena Lipsanen**

ÄLLIKÄ

Meidän Taruksemme alkoi jo kaksi viikkoa ennen varsinaista Tarusta, sillä majoitimme kaksi kahdestatoista amerikkalaisesta partiolaisesta.

Matkalla Padasjoelle oli kiva höpistä kavereitten kanssa Taruksesta, mutta yllätys odotti, kun pääsimme perille: kaatosadetta seuraavat kolme päivää. Kun pääsimme perille, alkoivat puolijoukkueteltat kohota. Kun kaikki partiolaiset olivat päässeet perille, oli koko leirialue täynnä kaikennäköisiä telttoja, katoksia ja kahviloita. Kahviloita oli monenlaisia: esim. Cafe Käenpesä, joka sijaitsi alaleiri Patikassa. Käenpesästä sai mm. lörtsyjä, joita ei muista kahviloista saanut. Stockenissa oli kahvila, jonka nimeä en muista, josta sai esim. hattaroita ja muuta kivaa. Tästä kahvilasta en tiedä muuta paitsi sen että siellä myytiin yli 1000 hattaraa.

Nukkumaanmenoajoista en voi sanoa kun sen, että mentiin aika myöhään nukkumaan (klo 22.00) ja herättiin todella aikaisin. (klo 7.00). Ruuissa sen sijaan ei ollut valittamista. Aamulla syötiin maistuva puuro, päivällä keittoa, pataa tai muuta vastaavaa hyvää.

Taruksella oli kaikkea kivoja ohjelmia, joita kutsuttiin nimellä ohjelmalaakso. Ohjelmalaaksoja oli seitsemän ja niiden lisäksi haikki.

Melontalaaksossa pystyi kokeilemaan inkkarikanootella melomista. Noloa, että veljeni kaatui kanootilla viisi metriä rannasta kylki edellä järveen. Hänen kumisaappaansa tippui sinne ja siellä pysyi.

Molskis - Loiskis -laakso oli kaksiosainen. Loiskiksella oli uimista pelastusliivit päällä, kerrottiin miten ne toimivat ja esiteltiin 25 hengen pelastusveneitä. Molskiksessa taas näytettiin jonkun idiootin pelastamista vedestä.

Retkisahassa tehtiin vartion kanssa retkisaha ja Partiovyössä jokaiselle vartion jäsenelle oma nahkainen, hieno Tarus-partiovyö.

Suunnistuksessa sai valita reitin ei niin kokeneille tai kokeneille. Me valitsimme reitin ei niin kokeneille. Se oli helppoa, koska siellä käveli noin 500 - 1000 ihmistä sumpussa, joten kaikki seurasivat ensimmäisiä, jotka lähtivät kohti rasteja.

Retkeilylaaksossa oli mm. erätoverin pystytystä, kaminan sytytystä ja saappaan paikkaamista.

Partioaatteessa oli kinkkisiä kysymyksiä, pantomiimi ja jonkinlainen totuus kilpailu: jos teet kotitöitä, astu kaksi askelta eteenpäin; jos et niin kolme askelta taaksepäin.

Olopolissa oli jokin näytelmä ja sen jälkeen jokin peli. Lopuksi oli tupakanheittelyä ja muuta.

Haikille lähdettiin hyvillä mielin - tosin Tuukalla ei ollut saappaita vaan lenkkarit. Haikilla oli mm. joen ylitystä A-pukilla ja päivän mittainen vaellus. Yörastille saavuttiin aika myöhään ja siellä oli pari vesiaiheista tehtävää. Sitten menimme ilmoittautumaan turkulaisille ja he sanoivat: "Joo, voitte mennä pystyttämään laavunne. Paikalla on puut valmiina katkottavaksi. Vastasimme: "Mutta meillä on laavun lisäksi ET." "Anteeksi, mutta mikä on ET?" Minun mielestäni Haikki oli aika rankka.

Teksti: **Topias**

Kuva: **Mikko Lamminpää**

ÄLLIKÄ

Kalevan Karhujen Tuki ry:n omistamalla (röyhistäkää rintaanne, asiaan osallistuneet ja osallistuvat!)

LUOSUN PÄÄPIRTILLÄ

pidettiin pieniä talkoita parina syyskuun viikonloppuna. Niiden jälkeen talvea kohti mentäessä voidaan todeta, että tontti ja rakennukset on ostettu, kauppahinta ja verot on maksettu, lainhuuto ja maanmittaus on suoritettu, tilan rajat on merkitty maastoon, tieliittymä ja pihaanajotie on saatu muutettua uuteen turvallisempaan paikkaan ja parakin sekä muidenkin rakennusten kunnostukseen on ryhdytty melkoisella tarmolla.

Ja tähän asti on kaikki saatu maksettua. Velkaa ei toistaiseksi ole. Mikä on oikeastaan erittäin hämmästyttävää. **Kiitos** ja ansio tästä kaikille Tukeamme tukeneille. Pienistä puroista, ja joistakin suuremmistakin, on tässä kasvanut merkittävä virta, joka toivottavasti ei vielä ehdy, vaan Karhujen tukijoita tässä hankkeessa löytyy edelleen.

Kuten viime Ällikässä jo toimittaja totesi, paikan päällä käyneet tietävät, että paraskin kunnostus vaatii paljon, jopa runsaasti, työtä, aikaa ja rahaa. Sen pohjattoman tilin numero on Kalevan Karhujen Tuki ry 204918-21617. Luosunkämpän varauksiahan hoitaa Antti Lyly puh 040-8373440 ja talkootöitä jakelee Juho Kuusinen 0400-734808, juho.kuusinen@polytronic.fi

Kuvat: Juho

Melontareissu Saimaalla

Päivä 1:

Kuinka Juhis kävi noutamassa matkaseurueensa ja kuinka ensimmäiset sadat kilometrit taittuivat vauhdikkaasti, niin vauhdikkaasti, ensin autolla maanteitä pitkin, sitten kanootissa yli vetten.

Juhis saapui kotini edustalle ilmoittaen tarpeesta lähteä – ja minähän lähdin.

Ensin matka jatkui Hervantaan, jossa seurueemme kolmas jäsen kärsimättömänä odotti meitä. Risto oli nimensä ja metsuri ammatiltansa. Kohta näimme parhaaksi ja etujemme mukaiseksi asettaa Juhiksen ehkä joissakin kulttuureissa suppeaksi katsottavasta CD-valikoimasta Ramoneksen konserttitaltioinnin soittokoneeseen ja suunnistaa kohti vaaroja sekä koettelemuksia eli valtatieä numero yhdeksän.

Saimaan armaiset aallot nähtyämme parkkeerasimme auton ja suoritimme kojärjestelyn, jossa punaista auton katolla matkustanutta kanoottia inkuboidaan (lat. incubare 1: maata jssak, hautoa) kohtalaisen suuressa järvi vedellä täytetyssä astiassa samalla asettaen varusteemme sekä lopulta itsemme tutkittavaan kellukkeeseen. Ja matka jatkui. Minä meloin ja oli jännää. Juhiskin

ÄLLIKÄ

meloi ja sitten Risto istu keskellä. Pienen tihkusateen huuhtoessa uupuneita kasvoja valitsimme leiriytymiselle soveliaan maa-alueen ja kanootti pysähtyi rantaan. Telttä ylös ja ruoka alas. Loppupäivä oli varattu vapaalle seurustelulle ja sitten seurasi yö.

Päivä 2:

Kuinka matka jatkuu.

Matka jatkui.

Päivä 3:

Kuinka aikamme edellisen päivän vaiherikkaita hetkiä puituamme kohdistamme matkan suunnan kohti ehdottomuutta.

Melonta sujuu jo rutiinilla. Mela veteen hieman omaa profiilia edemmäksi ja rivakka veto taakse. Niin se käy. Toisto kuuluu olennaisena osana melomiseen. Tamburiini ja laulu raikaa antakaa minulle hetki aikaa. Siispä kelpo päivämatkan jälkeen saavuimme metsähallituksen ylläpitämälle leirintäalueelle ja voi kyllä meidän silloin kelpasi. Siellä oli ihan oikea huussi. Riippumattoman puskahallituksen ylläpitämän vastaavan (tahtoo sanoa sissivapautusrintama) jälkeen se oli ilo sekä sielulle että ruumiille. Puun juurella kun tahtoo olla runsaasti noita hyttysiä. Mutta ei makeaa mahan täydeltä tapasi punahilkan muori aina sanoa. Siispä seurueemme kohtasi yö, tumma humma auringon yli laukkasi.

ÄLLIKÄ

Päivä monta muuta:

Kuinka seurueemme näki ihka aidon mäyrän. Eikä nyt ole kyse mistään eläintarha jutusta, siis pullasorsamäyrästä. Se mäyrä oli ihka aito hardcoremäyrä, joka syö matoja ja kaikkee siistiä. Ei semmosta joka päivä tapaa. Täytyy kytätä aika kauan kaupungilla yömyöhällä, että se onnistuisi.

Melominen, tuo jumalten nektariini, jos jumalat söisiväturheiluharrastuksia, alkoi riittää. Jo tarvittiin uusia haasteita, otuksia, joilla on pitkät hännät ja paljon hampaita sekä mieluiten useampi pää johon niitä saa kiinni. Mutta pitää varoa mitä toivoo, sillä toiveet saattavat joskus toteutua. Niinpä, tutkiessamme uusimman leirintäalueemme maastoa, saavuimme autiolle puutalokompleksille ja edelleen oletetun päätalorakennuksen vaiheille. Yhtäkkiä pimeydestä kuului vihainen sähähdys ja samassa näimme suuren mäyrän ryntäävän läpi valon huuhteleman lyhyen ruohon piiloon talon alle. Se oli siistiä. Eipä sitten muuta.

Päivä jälkeän mäyrän:

Kuinka Ahti ampui täysilaidallisella.

Tuuli oli kova. puut kaatuivat kaikkialla ympärillämme huumaavasti ryskyen ja valtavat hyökyaallot runnoivat laivoja pirstaleiksi karikkoihin. Kiitos reippaan reissumielen, seurueemme vaivoja kaihtamatta pakotti tiensä läpi tuulen ja tuiskeen, kädet kohmeisina näytimme vetten valtialle, tilallinen Pavulle, mikä kohta aidassa petti ja päästi kanat sekä kalkkunat karkuun. Saavuimme pääsaaren leirintäalueelle Bingovoittajina. Jokaiselle kahvia ja pullaa niin paljon kuin napa vetää. Antaa henkselien paukkuu, minä tarjoan kierroksen.

Kasukka “VJ”-kurssi

Pättiniemessä 27-29.8.2004

Raskaan kouluviikon jälkeen suunnistin kulkuni kohti Pättiniemeä. Automankassa soi matkan aikana jostakin syystä useita Katri Helenan lauluja.

Madonreiän kautta siirryin lopulta Pättiniemeen, jossa viikonlopun isäntänä toiminut Risto otti minut vastaan. Sen jälkeen siirryin retrohenkiseen pitsihuvilaan, jossa häröilimme seuraavat pari päivää. Nukkumisen järjestimme tutun 2 in 1 periaatteen mukaisesti eli 5 in 3 (elikkäs viisi ihmistä kolmessa sängyssä sisältäen kasuja ja karhuja).

Samana iltana leikimme erinäisiä konttaus- ja puskkassaryömmimisleikkejä. Unen maille siirryimme joskus aamuyön tunteina, johtuen muutaman kämppikseni hauskanpidosta.

Lauantai-aamuna meille oltiin järjestetty huikea koulutuksellinen rastirata, jolla opimme mm. sytyttämään teräsvillaa patterilla!

Lauantai-ilta huipentui mahdettavaan discoon, jossa oli ihan oikea DJ! Meno oli niin hurjaa, että Pättiniemen lattia oli vajota porukan tanssiessa villisti romanialaisen kesärenkutuksen tahdissaö. (Se tuli muuten ainakin kolme kertaa illan aikana.)

Discon jälkeen pidimme jatkot omassa huoneessamme.

Sunnuntai-aamuna heräsimme, söimme epämääräisen väristä ruokaa, ahtauduimme Pirkon tila-autoon ja palasimme takaisin koteihimme.

Teksti: **Vili**

Kuva: **Minna Kivinen**

ÄLLIKÄ

Uivelo Kasukka-pt

Perjantai:

Tulimme leiripaikalle klo 17 illalla. Aluksi matalahdimme meille määrättyihin kääppiin ja jätimme kamamme niihin. Sen jälkeen menimme jonkinlaiseen alkuleikkiin/kilpailuun, jossa tehtäviä suorittamalla saimme rahaa, jolla pääsimme seuraaville rasteille.

Lauantai

Kisapäivä. Aamupalan jälkeen ryhdyimme kisaamaan. Aluksi oli perinteinen kätevyystehtävä, jossa piti rakentaa uivelon koti eli lintulautaa. Seuraavana vuorossa oli partiohistoriarasti, jonka Kalevan Karhujen Ilves

vartio - kiitos minun - tunaroi täydellisesti. Sen jälkeen oli Riston polkupyörärasti, jonka jälkeen tulimme uivelo ompelee-rastille, jolla joutui ompelemaan ja tekemään muuta pientä käsityötä. Ruokarastilla oli tehtävä nakkikeittoa ja sen jälkeen piti auttaa onnetonta kalastajaa, koska hän oli laittanut koukun käteensä. Lehmärastilla piti pystyttää laavu ja sen jälkeen piti tunnistaa lauluja jota yksi vartion jäsenistä hyräili. Loppujen lopuksi kun kisa oli ohi tuli vartion aika suunnitella iltaohjelmaa. Iltaohjelmassa näimme kaikenlaista televisiosta tuttua tunailua ja kisan tulos ilmoitettiin murahteluna johtajistolta... taidan lähteä Kiinaan. Lauluja myös (tietenkin...) laulettiin. Iltapalan jälkeen menimme nukkumaan.

Sunnuntai

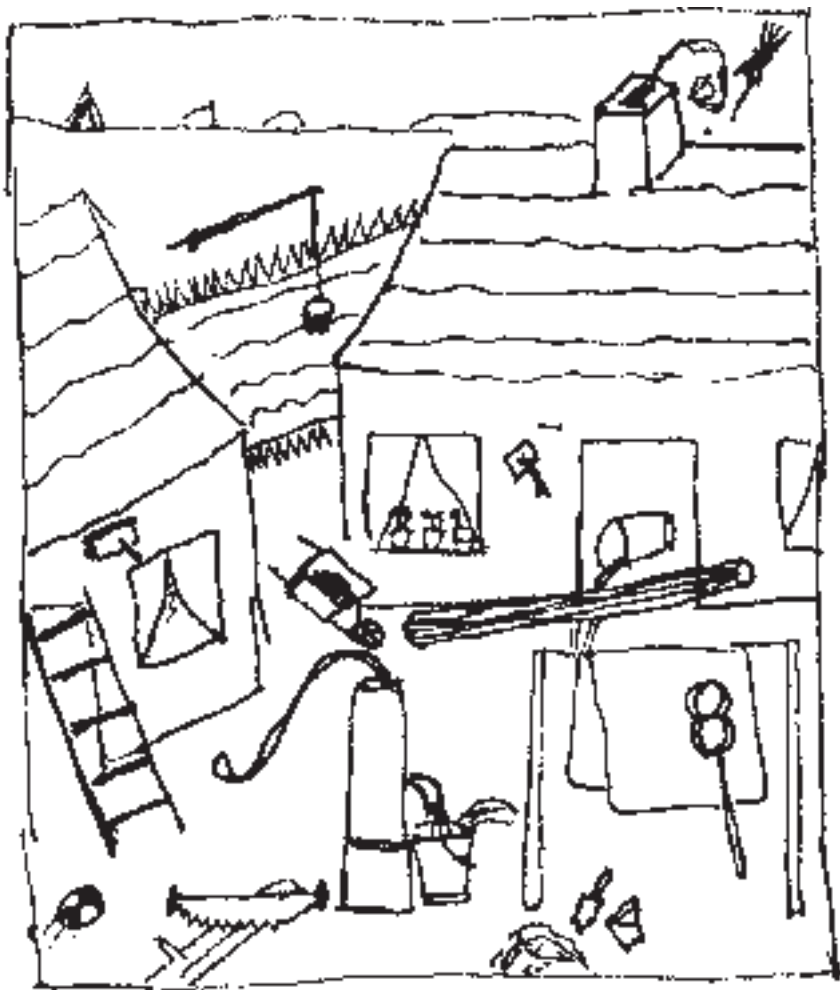
Saimme nukkua pitkään, yhdeksään vai oliko se kymmeneen, ja sitten aloimme pakkaamaan rinkkoja ja siivoilemaan. Mäkkäri the siivoija oppi käyttämään luuttua (vihdoin arvoista tekemistä), muttei kuitenkaan kovin hyvin. Siivouksen jälkeen alkoi lähtö (vihdoin apua... murahtelua johtajiston suunnalta), joka sujui ihan mukavasti.

ÄLLIKÄ

Teksti: **Elmo** Kuva: **Minna Kivinen**

Sudarivut

Kummitustalo

Tässä talossa työt sujuvat entiseen malliin, vaikka kaikki ihmiset ovat kadonneet. Montako henkilöä kuvaan kuuluisi ja mitä töitä he tekevät.

ÄLLIKÄ

Juhis Pietilä

ÄLLIKÄLLÄ LYÖTY

Koko nimi: Ajokortissa lukee Juha Lauri Antero Pietilä.

Syntymäaika: 25.8.1981 viiden maissa aamulla

Pituus: muistaakseni 178 cm

Paino: Kesän reissujen jälkeen vaaka näytti 88 kg

Kengännumero: eurooppalaistain 44, Converse 9½

Saappaannumero: 45

Lempinimet: Juhis on kyllä vakiintunut jo puoliviralliseksi nimeksi.

Vähemmän käytettyjä liikanimiä on joitakin.

Kymmenen kiperää:

1. Asema Lippukunnassa: Hallituksen jäsen, Ällikän taittaja ja, jos syyskokous suo, niin ensi vuonna PPOJ.
2. Viimeisin partiotapahtuma: Taruksen valokuvien katselmuks
3. Paras partiotapahtuma: Uusivuosi Kuusamossa eräopaskurssin kanssa oli aika opettavainen.
4. Oletko koskaan paininut karhun kanssa? En, jos karhu kerran kirjoitetaan pienellä alkukirjaimella.
5. Pisin yhdessä reissussa taittamasi matka: Jos siirtymää moottori-käyttöisesti ei huomioida, jonkin verran toista sataa kilometriä.
6. Legendaarisin partiosaavutuksesi: ylennys sauna-alikersantiksi.
7. Montako yötä on perjantain ja maanantain välissä? Riippuu perjantain kestosta. Keskimäärin 1,25...
8. Toiveammatti: oraakkeli
9. Paras lehti: jos ei oteta huomioon niitä viittä, joita itse teen, niin Aku Ankka.
10. Tulevaisuus: todennäköisesti

Pieni partiohistoria

Liityin Karhuihin Hautamäen Ellun painostuksesta 80-luvun loppupuolella. Karhunpentu- ja vartiolaistusvuosien jälkeen olen johtanut Susi-vartiota ja partio-poikaosastoa, päätoimittanut Ällikkää nelisen vuotta sekä toiminut jonkinlaisena yleismiehenä. Lippukunnan ulkopuolisista tosiluista mainittakoon kuuluminen piirin retkeilyjaostoon takavuosina sekä Vartion Johtaja-lehden toimittajaksi ryhtyminen viime keväänä.

Kuva: Markus

KAKSIKÄTTÄLYÖVÄÄKARHUA

Tietoja Kalevan Karhujen lipusta

”Lippukuntamme lippu on suorakaiteen muotoinen ja sen pohjaväri on luonnonvalkoinen. Siinä on kaksi mustaa hopeanharmaalla korostettua kättälyövää karhua, joiden kynnet ja kielet ovat keltaisia. Karhujen niskojen takana ja keskellä on yhteensä kolme keltaisella korostettua vihreätä partioliljaa. Lipputangon nuppi kuvaa vanhaa karhukeihään terää.” Edellä oleva on lainausta Aarno “Jussi” Lylyn kirjoituksesta juhla-Ällikässä 1986. Jussi oli tuolloin juuri tavannut lippumme suunnittelijan Matti ”Masa” Nummelinin. Helmikuussa 1958 Aamulehti uutisoi partiolippukunta Kalevan Karhujen seurakuntatalolla järjestämän perheillan, jossa 13 poikaa antoi partiolupauksen ja lpkj Osmo Karanka esitteli lippukunnan lippusuunnitelman. Tilaisuudessa keskusteltiin vanhempain yhteistyöstä ja perustettiin vanhempainneuvosto, jonka puheenjohtajaksi tuli Untamo Koski. Vanhempainneuvostoon valittiin myös tilaisuudessa hartauden pitänyt kirkkoherra Paavo Viljanen.

Kalevan Karhujen lippu vihittiin käyttöön suuhutti kuussa 1958 Tampereen Tuomiokirkossa. Lipussa olevasta aiheesta on suunniteltu lippukunnalle mm. leima, hihamerkki, jäsenmerkki ja kunniamerkit, pöytälippu, kirjekuori sekä nettisivuilta imuroitava logo.

Nykyisinkin lippukunnan käytössä on alkuperäinen lippu; monet juhlat, paraatit ja leiritkin kulkenut. Kantakaamme sitä edelleen korkealla!

Kippara

ÄLLIKÄ

Silppu Säkki

1§ KaKa:n pitkään jatkunut PR-kampanjointi on tuottanut tulosta: niin Lamminpää kuin Juhiskin on lyhyen ajan sisällä bongattu Urheiluruudussa. Toimitus aikoo ottaa julkisuudesta kaiken irti ja liittää seuraavan numeron kanteen TV:stä tuttu -lätkän.

2§ Pohjoisen romantiikkaa: Ylläksellä kaipahtiin karhuja tanssilattialle.

3§ Totuuden kuulet lasten suusta myös vaellusruokia ostaessasi: "Äiti, noi ostaa **kaiken!**"

4§ Tutkivaa journalismia kotikeittiössä: Juhiksen patterikäyttöinen maidonvaahdotin selvisi testivoittajana karuissa oloissa.

5§ Jubli Luosun talkoissa: Onks lordeille mennyt tietoa? Kyllä LORDI-vartio osallistuu Luosun tukemiseen...

6§ Vuosi sitten kadonneen nokisutarin arvoitus ratkesi!
Vai onko se sittenkin vain Hiiri räystäällä...

ÄLLIKÄ

KALEVAN KARHUT

	<u>VIRKAILIJAT</u>	<u>PUH.NUMEROT</u>
lpkj	Mikko Pihlajamäki	040-7210232
lpkjn apulainen	Antto Hautamäki	050-5607764
sihteeri	Maria Kivinen	040-7629810
epoj	Risto Koskensilta	040-7210957
ppoj	Markus Wirta	040-5315282
kpoj	Päivi Sokura	0400-856465
Karhunpojat, lj	Mikko Pihlajamäki	040-7210232
Karhunpojat, lj	Stasi Muhametshin	040-7592930
Kontionpojat, lj	Maria Kivinen	03-3635791
Mesikämmenet, lj	Minna Hännikäinen	040-5966460
Ilves, vj	Mikko Kivinen	040-8281160
Ilves, vj	Vili Nissinen	03-2557440
Mäyrä, vj	Visa Saaristo	040-5399659
Mäyrä, vj	Lauri Wirta	040-8295462
toimiston hoitaja	Antto Hautamäki	050-5607764
rahastonhoitaja	Virpi Kiviniemi	03-2552109
päätoimittaja	Joonas Kirsi	050-3465048
kokki	Mikko Kivinen	040-8281160
kokki	Vili Nisinen	03-2557440
elmo	Stasi Muhametshin	040-7592930
paavo	Risto Koskensilta	040-7210957
netti	Mikko Pihlajamäki	040-7210232
ahti	Kari Koivuluoto	0400-919673
talkkari	Erkki-Ville Wirta	03-2616125
aslak	Juho Kuusinen	0400-734808
yllästmk.puh.joht.	Christian Jensen	0400-654503
F-kuski	Pasi Lehtinen	040-5451556
projektipäällikkö	Juhis Pietilä	040-7267030
KV-asiamies	Mikko Lamminpää	050-3558492
Karhukoplayhteyshlö	Kirsti Nurminen	040-5402792
äitikerhonyhteyshlö	Mirjami Pietilä	03-2558141
srk:n partiotyöntekijä	Kati Arppe	050-3131474

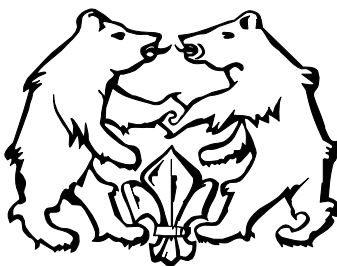
ÄLLIKÄ

VARTIOT
ILMARINKATU 37 B

ILVES KE KLO 18.00 - 19.00
MÄYRÄ MA KLO 18.00 - 19.00

LAUMAT
KALEVAN KIRKKO

KONTIONPOJAT KE KLO 18.00 - 19.00
KARHUNPOJAT MA KLO 18.00 - 19.00
MESIKÄMMENET TI KLO 18.00 - 19.00
JÄÄKARHUT KE KLO 18.00 - 19.00

KALEVAN KARHUT VERKOSSA:

KALEVAN KARHUT:

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka/>

KALEVAN KARHUT YLLÄSTOIMIKUNTA:

<http://www.polytronic.fi/luosu>

KALEVAN KARHUIEN TUKIRY:

<http://members.surfeu.fi/kalevankarhujentuki>

RAKENNUSKONEVUOKRAAMO

AVUSTI LUOSUN TALKOITA

TAMPERE
(03) 277 2500

KANGASALA
(03) 277 2555

LAHTI
(03) 526 2600

[HTTP://WWW.HRK.FI](http://www.hrk.fi)

Lähetäjä:

Partiolippukunta Kalevan Karhut
Väinöläkatu 26, 33500 Tampere

